

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอน วิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชากรีกา ในวิทยาลัยพลศึกษาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษา ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนกรีกาทุกคนในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ได้รับแบบทดสอบคืน 17 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 286 ชุด ได้รับแบบทดสอบคืน 280 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.90 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาของผู้สอนและนักศึกษาโดยใช้ค่าที (t-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า

สภาพภาพของผู้สอนกรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชายมี อายุระหว่างระหว่าง 31-35 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี มีประสบการณ์ ในการเป็นอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาอยู่ระหว่าง 7-10 ปี และมีประสบการณ์ใน การสอนวิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา 8-10 ปี ผู้สอนส่วนใหญ่เคยอบรมเกี่ยวกับ การสอนวิชากรีกา การเป็นผู้ฝึกสอนกรีกา การสร้างสนามกรีกา ระเบียบกติกาและ การตัดสินกรีกา และเคยอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการแข่งขันกรีกา ผู้สอน ส่วนใหญ่สอนวิชากรีกา 4, 6, 8, 10 คาบต่อสัปดาห์ สอนวิชาอื่น 4 คาบต่อ สัปดาห์ นอกเหนือจากการสอนจะทำงานฝ่ายกิจการนักศึกษา

สภาพภาพของนักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นชายและมีอายุ 20 ปี เป็นส่วนใหญ่ สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา มีจำนวน นักศึกษาในแต่ละคาบ 20-30 คน นักศึกษาแต่งกายเสื้อยืดขาว-กางเกงวอร์ม

ในการเรียนทฤษฎีวิชากริธา 1 และวิชากริธา 2 ภาคปฏิบัติแต่งกาย เสื้อยืดเขียว-กางเกงขาสั้นสีดำในวิชากริธา 1 และ เสื้อยืดขาว-กางเกงวอร์มในวิชากริธา 2 ผู้สอนแต่งกายชุดพลศึกษาเฉพาะคาบที่สอนภาคปฏิบัติทั้งในวิชากริธา 1 และกริธา 2

การทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาว ผู้สอนทำทุกภาคเรียน มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง มีการใช้คู่มือการสอนซึ่งส่วนใหญ่ใช้คู่มือการสอนของนักวิชาการทั่วไป

สภาพการจัดการเรียนการสอนในการสอนภาคทฤษฎีจะใช้วิธีบรรยาย และการสอนภาคปฏิบัติใช้วิธีสาธิตร่วมกันโดยผู้สอนและนักศึกษา เนื้อหาวิชากับเวลาในการเรียนการสอนเพียงพอ ถ้าไม่เพียงพอผู้สอนสอนเพิ่มในช่วงที่นักศึกษาว่าง

สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่เพียงพอ มีห้องเสริมสมรรถภาพที่ผู้สอนคิดว่าไม่เพียงพอ อุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกขนาดใหญ่เพียงพอ ที่ยังไม่เพียงพอ คือ อุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกในเรื่องกว้างผืน

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนใหญ่นำนักศึกษาไปตัดสินการแข่งชันกริธานอกวิทยาลัย

การวัดและการประเมินผล ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ในการวัดประเมินผลเป็นส่วนใหญ่ อัตราส่วนของคะแนนความสนใจและตั้งใจเรียน ,งานที่กำหนดให้ ,ทดสอบภาคทฤษฎี ,ทดสอบภาคปฏิบัติ มีอัตราส่วน 10:10:20:60 เหมือนกันทั้งวิชากริธา 1 และวิชากริธา 2 เวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนระยะเวลาในการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ เมื่อจบแต่ละบทเรียน แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลภาคทฤษฎีใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยและปรนัย ผู้สอนใช้วิธีสอบปฏิบัติเป็นวิธีการทดสอบในวิชากริธา 1 และใช้วิธีสอบทฤษฎีในวิชากริธา 2 เป็นส่วนใหญ่

ผลการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธา ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ วิชากริธา 1 และวิชากริธา 2 โดยส่วนรวมตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับ

น้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อวิชากรีกา 1 พบว่าผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับ เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานและสามารถนำไปสอนได้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและกติกาการแข่งขัน ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติกรีกา

วิชากรีกา 2 พบว่า ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับ เพื่อให้ให้นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถสร้างสนามกรีกาได้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกรีกา และเพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการดำเนินการจัดการแข่งขันกรีกาได้

2. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเนื้อหาวิชากรีกา 1 และวิชากรีกา 2 โดยส่วนรวมตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อวิชากรีกา 1 พบว่า ผู้สอนมีการรับรู้ปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับทักษะพื้นฐาน และวิธีสอนกระโดดค้ำ ทักษะพื้นฐานและวิธีสอนขว้างก้อน และทักษะพื้นฐานและวิธีสอนขว้างจักรท่าการหมุนตัว ขว้างนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับ ประวัติกรีกาในโอลิมปิคสมัยปัจจุบัน ทักษะพื้นฐานและวิธีสอนการวิ่งกระโดดไกลท่าก้าวขาในอากาศ และทักษะพื้นฐานและวิธีสอนกระโดดค้ำ ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับประวัติกรีกาในโอลิมปิคสมัยปัจจุบัน ประวัติกรีกาในกีฬาซีเกมส์ ประวัติกรีกาในโอลิมปิคสมัยโบราณ วิชากรีกา 2 ปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาตามการรับรู้ของนักศึกษามีอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการหาพื้นฐานของสนามเพื่อสร้างสนามกรีกา ทั้งผู้สอนและนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับหลักการเป็นผู้ฝึกสอน การหาพื้นที่ของสนามเพื่อสร้างสนามกรีกา และพิธีการต่าง ๆ ในการ

จัดและดำเนินการแข่งขันกรีฑา

3. ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการเรียนการสอนวิชากรีฑา โดยส่วนรวม ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบ ปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับความสามารถในการจัดแบ่งเวลาใช้ในการเรียนการสอนได้เหมาะสม

4. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน โดยส่วนรวมตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่าตามการรับรู้ของผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับความแตกต่างทางทักษะของนักศึกษา ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา และความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของนักศึกษา

5. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชากรีฑาโดยส่วนรวม ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ตามการรับรู้ของผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเรียนการสอนกระโดดค้ำ ตามการรับรู้ผู้สอนและนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเรียนการสอนกระโดดไกล เขย่งก้าวกระโดด อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเรียนการสอนกรีฑาประเภทวิ่งข้ามรั้ว และสภาพสถานที่สำหรับการเรียนการสอนพุ่งแหลน

6. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลวิชากรีฑา โดยส่วนรวม ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การรับรู้ของผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับ การชี้แจงถึงวิธีวัดและประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาเข้าใจ ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับ เกิดความผิดพลาดในการให้คะแนนของผู้สอน การชี้แจงถึงวิธีวัดและประเมินผลของการเรียนให้นักศึกษาเข้าใจ การเลือกแบบทดสอบไม่เหมาะสมกับเนื้อหา การแบ่งคะแนนในด้านทักษะและในด้านทฤษฎีมีความแตกต่างกันมากเกินไป ข้อสอบในภาคทฤษฎีมีมากและยากเกินไป การสอบเกี่ยวกับทักษะแยกย่อยมากเกินไป

7. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ผู้สอนมีการรับรู้ปัญหาอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับ สถาบันขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรม ตามการรับรู้ปัญหาของผู้สอนและนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับผู้สอนไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรม

สรุปโดยรวมปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชากรีฑาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง 7 ด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่าสภาพอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 31-35 ปี จัดว่าเหมาะสม เพราะกรีฑามีทักษะหลายทักษะและต้องใช้ความสามารถในแต่ละทักษะ โดยส่วนใหญ่อาจารย์ผู้สอนที่เป็นชายจะสอนได้ดีกว่า และมีช่วงอายุที่เหมาะสม

อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับการประชุมทางด้านสุขศึกษาและพลศึกษาของประเทศกลุ่มอาฟริกา (Report of the WEOTP 1982) ได้ยอมรับว่า "ผู้สอนพลศึกษา ควรมีวุฒิต่ำปริญญาตรี"

ส่วนประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้สอนมีมาก ทั้งยังมีประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชากรีฑา การเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา การสร้างสนามกรีฑา ระเบียบกติกา การตัดสิน และการดำเนินการจัดการแข่งขันกรีฑา ทำให้ประสบการณ์ที่ได้รับช่วยเพิ่มพูนความรู้ สมรรถนะในการสอนให้แก่อาจารย์ผู้สอน

ช่วงการสอนวิชากรีฑา 6 คาบต่อสัปดาห์ สอนวิชาอื่น 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็นอัตราที่เหมาะสม เพราะครูพลศึกษาต้องรับผิดชอบหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนมาก และจะจะได้สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ รับผิดชอบงานได้ทั้งหมด ดังที่บุชเชอร์และโคเนค (Bucher and Koenig, 1974) ได้กล่าวว่า "อัตราการทำงานของครูพลศึกษาเหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน ผู้ที่จะทำงานได้ดี ต้องไม่ทำงานเกินกำลังความสามารถ"

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายอายุ 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่เหมาะสม เพราะถือว่าช่วงอายุระหว่างนี้เป็นช่วงอายุที่นักศึกษามีความแข็งแรงมากที่สุด เหมาะกับการฝึกทักษะทางด้านพลศึกษา มีความสมบูรณ์และมีความพร้อมเต็มที่

อัตรานักศึกษา 20-30 คน ต่ออาจารย์ผู้สอน 1 คน มีอัตราส่วนที่พอเหมาะกัน ดังที่กรมพลศึกษา (2525) ได้กำหนดไว้ว่า "มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับนักเรียนปกติ ควรเป็นห้องละ 30-35 คน ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรเกิน 40 คน สมคิด ชิตประสงค์ (2521) ได้กล่าวว่า "มาตรฐานของชั้นเรียน ไม่ควรเกิน 35 คน" และลาร์พอเต (Laporte, 1958) ได้เสนอแนะว่า "ในชั้นหนึ่ง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คนต่อนักเรียน 35 คน จึงจะดี"

การแต่งกายนักศึกษาใส่เสื้อยืดสีขาวกางเกงวอร์ม ในด้านทฤษฎีของวิชากรีฑา 1 และกรีฑา 2 ส่วนภาคปฏิบัติแต่งกายเสื้อยืดเขียว กางเกงขาสั้นสีดำ เหมาะสมกับการเรียนการสอนมากเพราะโดยส่วนใหญ่จะเป็นวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ดังนั้นการสวมเสื้อยืด กางเกงวอร์มหรือกางเกงขาสั้น จึงช่วยให้

การเรียนภาคปฏิบัติได้ผลดี เพราะนักศึกษาสามารถเคลื่อนไหวสะดวกในการฝึกทักษะช่วยในการขับเหงื่อ ทำให้ร่างกายระบายความร้อนได้ดี ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็แต่งกายชุดพลศึกษาเช่นกัน ดังที่ พิศวง เพชรคล้าย (2516) ได้กล่าวว่า "ในการเรียนพลศึกษา นักเรียนควรมีชุดแต่งกายสำหรับเรียนโดยเฉพาะ และครูพลศึกษาคควรใส่ชุดแต่งกายสำหรับสอนโดยเฉพาะเพื่อความเป็นระเบียบ ควรใส่ชุดที่เหมาะสมราคาถูก ดังที่เพ็ญประภา เข้มแดงและคณะ (บ.ป.) ได้กล่าวว่า "ชุดพลศึกษาคควรยึดหลักประหยัด สะอาด และเป็นมาตรฐานเดียวกัน"

การเตรียมการสอนทุกครั้งโดยการเขียนแผนการสอนและใช้คู่มือการสอนโครงการระยะยาว ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังที่กรมพลศึกษา (2512) ได้กล่าวว่า "บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำโครงการตลอดปี ภาค สัปดาห์ และรายวัน

การเรียนการสอนภาคทฤษฎีใช้วิธีสอนบรรยาย และการสอนภาคปฏิบัติใช้วิธีสาธิต โดยยึดหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้

สถานที่สำหรับการเรียนการสอนเพียงพอ ดังที่กรมพลศึกษา (2512) ได้กล่าวว่าเครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ ควรจัดให้เพียงพอกับการเรียน ความต้องการและความสนใจของนักเรียน เดเวอร์และแพนกราไซ (Daver and Pangrazi, 1975) ได้กล่าวว่า สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกิจกรรมทางพลศึกษา"

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนใหญ่นักศึกษาไปตัดสินกรีฑา ซึ่งสอดคล้องและเหมาะสมต่อการเป็นนักพลศึกษา ช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการตัดสิน การสร้างสนาม และการจัดการแข่งขันกรีฑา

การวัดผล ประเมินผลพลศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์คะแนนความสนใจและตั้งใจเรียน งานที่กำหนดให้ ทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีอัตราส่วน 10:10:20:60 ซึ่งการวัดผลต้องวัดทุกด้าน ดังที่ จรินทร์ ธานีรัตน์ (2519) ได้กล่าวว่า การวัดผลทางพลศึกษา วัดทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางทักษะกีฬา สมรรถภาพ

ทางกาย วัดเจตคติหรือทัศนคติทางพลศึกษา และวัดลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือคุณภาพ หรือโดยการกำหนดสัดส่วนการให้คะแนนด้านต่าง ๆ ดังที่วรัศนี เพ็ชรชอบ (2523) ได้กล่าวถึงอัตราส่วนในการให้คะแนนต่าง ๆ เป็นไปดังนี้คือ ด้านทักษะกีฬาประมาณร้อยละ 20-25 เครื่องมือที่ทำการวัดทักษะ อาจเป็นแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ และการสังเกตของครูโดยมีเกณฑ์การสังเกตที่แน่นอน ด้านสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ประมาณร้อยละ 20-25 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบต่าง ๆ และการสังเกตของครูที่ได้มีเกณฑ์การสังเกตที่แน่นอน ด้านความรู้ ความเข้าใจในทักษะการกีฬา ประมาณร้อยละ 10-20 วัดโดยการสอบข้อเขียน ด้านทัศนคติ ประมาณร้อยละ 10-20 โดยการสังเกตของครูหรือใช้ระเบียบการเรียกชื่อ และคุณลักษณะหรือพฤติกรรมอื่น ๆ ประมาณร้อยละ 10-20 โดยการสังเกตหรือให้นักเรียนประเมินผลกันเอง

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 จากการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แสดงว่า การเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษา สามารถกระทำได้บรรลุจุดประสงค์ ซึ่ง สุมาลี ดิยศิริวาพร (2530) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษาก็พบว่าการสอนในวิทยาลัยพลศึกษารุดจุมุ่งหมายทำให้นักศึกษานำความรู้ทางพลศึกษาไปสอนในโรงเรียนได้ แต่เมื่อพิจารณาจากรายชื่อก็พบว่า วิชากรีฑา 1 นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับเพื่อให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานและสามารถนำไปสอนได้ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบและกติกาการแข่งขัน ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุที่วิชากรีฑามีทักษะที่แยกย่อยมาก ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2529 วิชากรีฑา 1 นักศึกษาต้องเรียนทักษะพื้นฐานทั้งประเภทลู่วิ่งและลาน ในประเภทลู่วิ่งแบ่งเป็นการวิ่งระยะสั้น ระยะกลางระยะไกล การวิ่งผลัด การวิ่งข้ามรั้ว การวิ่งวิบาก การเดินทน ส่วนประเภทลานแบ่งออกเป็น กระโดดไกล กระโดดสูง เขย่งก้าวกระโดด พุ่งแหลน ท่อน้ำหนัก ขว้างจักร และกระโดดค้ำ

ซึ่งทักษะพื้นฐานแต่ละอย่างก็แยกทำออกเป็นรายละเอียดเพิ่มเติม เช่น กระโดดไกล นักศึกษาจะต้องเรียน 4 ท่า คือ กระโดดไกลท่ากระตุกเข้า ท่ากระตุกเหยียด ท่าเหวี่ยงตะโพก และท่าก้าวขาในอากาศ นอกจากนี้นักศึกษายังต้องเรียนทักษะในรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร จึงทำให้อาจไม่มีเวลาเพียงพอที่จะฝึกทักษะในวิชากรีฑา ที่มีมากมายหลายทักษะ ซึ่งนักศึกษายังมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และตรงกับการวิจัยในปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่ผู้สอนมีปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับความแตกต่างทางทักษะของนักศึกษา และความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของนักศึกษา ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับระเบียบและกติกาการแข่งขัน ในวิชากรีฑา 2 พบว่าทั้งผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับเพื่อให้ศึกษามีความรู้ความสามารถในการสร้างสนามกรีฑาได้ ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างสนามกรีฑานั้น นักศึกษาจะต้องเรียนตั้งแต่การหาพื้นที่เพื่อคำนวณให้เข้ากับระยะทางที่กำหนด ส่วนใหญ่ผู้สอนจะสอนถึงสนามกรีฑามาตรฐาน เช่น สนาม 400 เมตร หรือ สนาม 200 เมตร ในพื้นที่มาตรฐานที่สร้างได้ แต่เมื่อนักศึกษาออกฝึกสอนและต้องทำสนามกรีฑาตามขนาดของพื้นที่นั้นไม่ตรงกับที่ได้เรียนมาจึงต้องคำนวณใหม่ และเช่นกัน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่ผู้สอนประสบมากคือ ความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาซึ่งต้องใช้พื้นฐานของการเรียนวิชาเรขาคณิต เลขคณิตเพื่อเรียนเกี่ยวกับการสร้างสนาม จึงทำให้ผู้สอนและนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อให้ศึกษามีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑานั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในทักษะกีฬา นั้นอย่างดี วางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม แต่เมื่อมาพิจารณาถึงปัญหาที่นักศึกษาและผู้สอนกรีฑา 1 โดยนักศึกษามีปัญหามากเกี่ยวกับเพื่อให้ศึกษามีทักษะพื้นฐานและสามารถนำไปสอนได้ จึงส่งผลให้การเรียนการสอนในวิชากรีฑา 2 ประสบปัญหามากเกี่ยวกับเพื่อให้ศึกษามีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนเช่นกัน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเนื้อหากรายวิชากรีฑา

1 และรายวิชากรีฑา 2 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาตามรายชื่อในวิชากรีฑา 1 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับทักษะพื้นฐาน และวิธีสอน

กระโดดค้ำ ขว้างจักรท่าหมุนตัวขว้าง และทักษะพื้นฐานและวิธีสอนการวิ่งกระโดดไกลท่าก้าวขาในอากาศ ประวัติกรีฑาในโอลิมปิกสมัยปัจจุบัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจะเห็นว่า การเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเนื้อหาวิชากรีฑา 1 เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานและวิธีสอนกระโดดค้ำ ขว้างมือ และกระโดดไกลท่าก้าวขาในอากาศ สำหรับกระโดดค้ำเป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษกว่าการเรียนทักษะกรีฑาอื่น ๆ ดังที่ชวัญชัย เชาวสุโขและปรีดา รอดโพธิ์ทอง (2516) กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นนักวิ่งกระโดดค้ำ "การวิ่งกระโดดค้ำนับว่าเป็นกรีฑาประเภทที่ฝึกหัดยากอย่างหนึ่ง ดังนั้น ผู้ที่จะประสบผลสำเร็จได้ควรจะมีคุณสมบัติเป็นพื้นฐานประจำตัวดังนี้

1. มีความอดทนเพราะการแข่งขันตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งได้ผู้ชนะเลิศนั้นต้องใช้เวลานาน อาจใช้เวลานานกว่า 3 ชั่วโมง หรืออาจข้ามวันก็ได้
2. รูปร่างสูง น้ำหนักตัวน้อย
3. มีสปริงข้อเท้าและกำลังขาดี มีความแข็งแรง
4. ร่างกายทุกส่วนมีความแข็งแรง โดยเฉพาะแขน ไหล่และท้อง
5. การทำงานของประสาทและกล้ามเนื้อมีความสัมพันธ์กันดี
6. ฝึกทำอยู่ในประเภทเร็วปานกลาง
7. เคลื่อนไหวในอากาศได้คล่องแคล่ว
8. จิตใจมั่นคงกล้าหาญ

ซึ่งผู้เรียนแม้จะไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติ เช่นนักกีฬาแต่ทักษะพื้นฐานจำเป็นต้องใช้คุณสมบัติของนักศึกษามาฝึกฝนหรือเรียนกระโดดค้ำด้วย

ทักษะพื้นฐานและวิธีสอนขว้างมือ ผู้สอนและนักศึกษาระดับปัญหาจากผู้วิจัยคิดว่า เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า อุปกรณ์ที่วิทยาลัยมีไม่เพียงพอคืออุปกรณ์การเรียนการสอนขว้างมือ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนในเรื่องทักษะพื้นฐานและวิธีสอนขว้างมือจึงประสบปัญหา มาก เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานและวิธีสอนกระโดดไกลท่าก้าวเท้าในอากาศ และทักษะพื้นฐานและวิธีสอนขว้างจักรท่าหมุนตัวขว้าง

ผู้วิจัยคิดว่าเนื่องจากทักษะและวิธีสอนทั้ง 2 อย่าง เป็นทักษะที่เกิดขึ้นจากผลการแข่งขันกีฬาในโอลิมปิกซึ่งทักษะทั้ง 2 อย่างถือเป็นทักษะชั้นสูงพอประมาณ เมื่อให้นักศึกษาฝึกฝนหรือเรียนจึงทำให้ไม่สามารถบรรลุผลตามเนื้อหารายวิชาได้ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับประวัติกริธาโอลิมปิกสมัยปัจจุบัน ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า ผู้สอนคงไม่เน้นการเรียนการสอนเนื่องจากต้องเน้นทางภาคปฏิบัติมากกว่าและอีกสาเหตุเกิดจากตัวนักศึกษาเองขาดการค้นคว้า ซึ่งสุวัตร สิทธิหล่อ (2525) พบว่า เวลาที่จะให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุดนั้นไม่ค่อยมี จึงทำให้นักศึกษานั้นขาดการศึกษาหาความรู้เสริมประสบการณ์นอกห้องเรียน ในวิชากริธา 2 มีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับ การหาพื้นที่ของสนามเพื่อสร้างสนามกริธาและการหาระยะต่อและวัด เขตวิ่งผลัด ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าการสร้างสนามกริธานั้นต้องคำนวณหาพื้นที่ ต้องใช้สูตรการหาเส้นรอบวงของวงกลม การหาความกว้าง ความยาวของสนามเพื่อบรรจุขนาดสนามให้มีขนาดพอดีกับขนาดของพื้นที่ที่จะสร้างสนามกริธา เพราะสภาพพื้นที่แต่ละแห่งมีขนาดแตกต่างกันในเรื่องความกว้างของพื้นที่ความยาวของพื้นที่เมื่อแตกต่างกันก็ต้องการคำนวณพื้นที่เพื่อที่จะกำหนดขนาดสนาม โดยการคำนวณที่ซับซ้อนขึ้น และผู้วิจัยคิดว่าผู้สอนไม่สามารถที่จะสอนถึงขนาดพื้นที่ ทุกสภาพสนามที่แตกต่างได้มากนักและการหาระยะต่อและเขตวิ่งผลัดเช่นกัน ก็ต้องใช้หลักการคำนวณโดยอาศัยพื้นฐานของนักศึกษาจากวิชาคณิตศาสตร์และวิชาเรขาคณิต ซึ่งจากการศึกษาก็พบว่า ผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนอยู่ในระดับมาก คือ ความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของนักศึกษารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพสนามที่มีความยาวเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากมาตรฐานจึงทำให้นักศึกษาประสบปัญหามากในเรื่องนี้ และนอกจากนั้นในรายวิชากริธา 2 มีเนื้อหาจากผู้สอนต้องพยายามสอนให้จับเนื้อหาตามหลักสูตรกำหนด ซึ่งอาจจะไม่ได้คำนึงถึงผู้เรียนว่าจะมีความสามารถรับได้มากนักน้อยเพียงใด

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการเรียนการสอนวิชากริธา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แสดงว่า ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนวิชากริธาโดยส่วนรวมเป็นไปอย่างดี ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า เนื่องจากระบบการสอบคัดเลือกบุคลากร

เพื่อบรรจุเป็นอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยพลศึกษา จะบรรจุอาจารย์ตามความถนัดในสาขาวิชา ในวิชาเอกพลศึกษาก็จะรับเฉพาะเจาะจงผู้ที่มีความสามารถสูงทางสาขาวิชานั้น ๆ เช่น ผู้สอนวิชากรีฑา ผู้สอนวิชาฟุตบอล หรือผู้สอนวิชาบาสเกตบอล เป็นต้น เมื่อมีผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทำให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนไม่ประสบปัญหา ทั้งนี้ยังผู้สอนได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชากรีฑา การตัดสิน การจัดแข่งขันและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม มีความเป็นครู และความเป็นนักวิชาการเพิ่มขึ้นก็สามารถที่จะนำความรู้ความสามารถต่าง ๆ มาจัดดำเนินการเรียนการสอนได้ดี

ปัญหาเกี่ยวกับด้านตัวผู้เรียน จากการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาระดับมาก เกี่ยวกับความแตกต่างของสมรรถภาพทางกาย และความแตกต่างของความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาทำได้ยาก เสียเวลาในการเรียน การฝึก การอธิบายมาก เพราะเมื่อมีความแตกต่างผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี และมีพื้นฐานทางทฤษฎีดี ก็จะส่งผลให้การเรียนด้านทักษะกีฬา และการเรียนในภาคทฤษฎีเร็วกว่าคนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ และพื้นฐานทางทฤษฎีต่ำ ดังผลการวิจัยที่พบอยู่ในด้านต่าง ๆ

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนกรีฑา จากการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเรียนการสอนกระโดดค้ำ ทั้งนี้เมื่ออุปกรณ์มีจำนวนไม่เพียงพอ ก็ส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอน ดังที่ สมคิด ชิตประสงค์ (2521) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอุปกรณ์ว่า "เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา ถ้าหากขาดอุปกรณ์แล้วจะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่า ผู้สอนมีอุปกรณ์ที่คิดว่าจะไม่เพียงพอเป็นลำดับที่สอง คือ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนการสอนกระโดดค้ำ

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชากริษา ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณารายชื่อที่พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการชี้แจงถึงวิธีวัดและประเมินผลของการเรียนให้นักศึกษาเข้าใจ และผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับความผิดพลาดในการให้คะแนนของผู้สอน การชี้แจงถึงวิธีวัดและประเมินผลของการเรียนให้นักศึกษาเข้าใจ การเลือกแบบทดสอบไม่เหมาะสมกับเนื้อหา การแบ่งคะแนนในด้านทักษะ และในด้านทฤษฎีมีความแตกต่างกันมากเกินไป จะเห็นได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชากริษาส่วนใหญ่เกิดจากอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะวิชากริษานั้น มีทักษะแยกย่อยหลายอย่าง ทำให้การให้คะแนนการสอบต้องแยกย่อยมากเช่นกัน และ สรรชัย ศุภสิทธิ์กุลชัย (2528) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชากริษาในชั้นมัธยมศึกษาที่พบปัญหาเช่นกันในเรื่อง การวัดผลในแต่ละคาบเรียนของครูมีน้อยเกินไป การให้โอกาสนักเรียนในการสอบแก้ตัว เวลาที่ใช้ในการสอบแต่ละครั้งมีน้อยเกินไป เกณฑ์ในการให้คะแนนในการทดสอบทักษะและการแสดงออกทางพฤติกรรมของครูผู้สอนยังไม่มี ความแน่นอน กอปรด้วยจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่เรียนวิชากริษาในแต่ละคาบมีมากเกินไป สาธิต ลิ้มขจรเดช (2523) ได้ศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาก็พบปัญหาในเรื่อง ไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐาน เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของแต่ละวิทยาลัยไม่เหมือนกัน ขาดการประสานงานกันในการสร้างแบบสอบ สุวัตร สิทธิหล่อ (2526) ก็พบว่าผู้บริหารไม่ค่อยได้จัดอบรมหรือประชุมชี้แจงให้อาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาทราบเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่มีแบบทดสอบหรือข้อสอบที่เป็นมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับวิทยาลัยพลศึกษา และสุมาลี ดิยดิวิพร (2530) ก็พบปัญหาในเรื่องอาจารย์ไม่สามารถวัดและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้ครบทุกข้อ นักศึกษาทุจริตในการสอบ อาจารย์ไม่สามารถสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมได้ การวัดและประเมินผลของอาจารย์ยังขาดความยุติธรรมและมีความผิดพลาดในการให้คะแนน กรมพลศึกษา (2532) ได้วิจัยเรื่องการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พุทธศักราช 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ก็พบว่า การวัดผลอยู่ในระดับต่ำ ควรปรับปรุงแก้ไข คือ ด้านความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลของผู้สอน ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการฝึกหรือจัดอบรมให้แก่ผู้สอนในเรื่องของการสร้างแบบสอบ แบบทดสอบต่าง ๆ และควรจัดให้มีการสร้างแบบสอบแบบทดสอบที่มาตรฐานของวิธีกริธา เพื่อให้ผู้สอนได้ยึดถือแนวในการวัดและประเมินผลในแนวทางที่ถูกต้องและเป็นธรรมในแนวเดียวกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับ สถาบันขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรม แกมชัย ชัยเพชร (2526) ได้ศึกษาถึงปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา พบว่ามีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการขาดแคลนงบประมาณ และได้ให้เหตุผลว่าวิทยาลัยพลศึกษาอาจจะไม่ได้วางโครงการการใช้เงินในการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้อย่างรัดกุม สุมาลี ดิยศิริพร (2530) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพลศึกษา มีปัญหาในระดับมากในเรื่อง ขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพลศึกษา อาจารย์และนักศึกษาไม่ได้ประเมินผลงานที่จัดกิจกรรมขึ้น เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เมื่อปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังเป็นปัญหาที่จะต้องประสบอยู่เสมอ การจัดทำโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะในเรื่องการจัดการแข่งขันกรีฑาภายใน การตัดสินกรีฑาภายใน หรือภายนอก อาจารย์ผู้สอนควรมีการวางแผนโครงการเพื่อเสนอขอความสนับสนุนจากภาครัฐหรือภาคเอกชนต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการกีฬามากขึ้นและนอกจากนั้นผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่ดั่งเป็นผู้เสียสละไปช่วยดำเนินการจัดการแข่งขันกรีฑาของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อจะได้นำนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์ในการตัดสินกรีฑา การจัดการแข่งขันกรีฑา ควรจะเน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกิจกรรมและควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมบ้าง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาตาม การรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนวทาง ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชากริธา ดังนี้

1. ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนให้ผู้สอนได้รับความรู้ทางด้านวิธี การสอน การวัดและประเมินผล ที่มีมาตรฐานเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงาน ของผู้สอน
2. ผู้สอนควรมีการปรับปรุงวิธีสอน และการวัดผลให้มีมาตรฐาน มี คุณภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ของการเรียนการสอนในปัจจุบัน
3. วิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการผลิตตำราเอกสารทางวิชาการเป็น ของตนเอง โดยส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรม หรือ สัมมนาทางวิชาการให้มากขึ้น
4. วิทยาลัยควรมีการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ยังขาดแคลน และบำรุงรักษา ซ่อมแซมอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดีตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยสภาพและปัญหาการเรียนการสอนของแต่ละวิชาเพื่อ เป็นการปรับปรุงในโอกาสต่อไป
2. ควรมีการเปรียบเทียบการเรียนการสอนวิชากริธากับสถาบันการ ศึกษาอื่น เช่น มหาวิทยาลัย, วิทยาลัยครู